

qual han de depositar totes les contribucions realitzades en relació amb els costos de la Conferència i en el qual s'han d'incloure totes les despeses directes i indirectes relacionades amb la realització de la Conferència, incloent la seva planificació i preparació.

2. Espanya contribueix al fons fiduciari aportant la quantitat de quatre-cents cinquanta mil euros (450.000 euros).

3. Una vegada duta a terme la Conferència, l'OMM ha de presentar a Espanya un estat detallat de comptes en el qual s'indiquin les despeses reals fetes per l'OMM a través del fons fiduciari esmentat. Aquestes despeses s'han d'expressar en euros, aplicant el tipus oficial de canvi de les Nacions Unides que estigui vigent en el moment en què s'efectuï el pagament.

4. Els comptes definitius s'han de sotmetre a una auditoria, en virtut del Reglament financer de l'OMM, i la revisió final ha d'estar subjecta a les observacions que faci l'auditor extern de l'OMM, i l'OMM i Espanya n'han d'acceptar el dictamen.

Article X. *Responsabilitat.*

1. Espanya s'ha de fer càrrec de les reclamacions o altres demandes que es puguin entaular contra l'OMM o els seus funcionaris les causes de les quals siguin perjudicis soferts per persones o danys a la propietat o la pèrdua de la propietat en els locals als quals es refereix l'article IV i proporcionats o vigilats per Espanya.

2. Espanya ha d'indemnitzar i eximir de responsabilitats l'OMM i els seus funcionaris respecte d'aquestes accions, reclamacions o altres demandes.

Article XI. *Solució de controvèrsies.*

1. Qualsevol controvèrsia que pugui sorgir entre l'OMM i Espanya pel que fa a la interpretació i aplicació del present Acord, que no s'hagi resolt per negociació o per alguna altra modalitat d'arranjament amistós, s'ha de remetre a petició de qualsevol de les parts, perquè adopti una decisió definitiva, a un tribunal constituït per tres àrbitres, un de nomenat pel secretari general de l'OMM, un altre per Espanya i un tercer que ha d'actuar en qualitat de president i que ha de ser elegit pels dos primers. En cas que qualsevol de les dues parts no hagi designat un àrbitre dins dels 60 dies següents al nomenament efectuat per l'altra part, o si els dos àrbitres no acorden la designació del tercer dins dels 60 dies següents a la seva designació, el president del Tribunal Internacional de Justícia, a petició de qualsevol de les parts, pot fer el nomenament corresponent.

2. Les parts acorden acceptar la decisió del Tribunal com a definitiva i vinculant.

Article XII. *Disposicions finals.*

1. El present Acord es pot modificar per acord per escrit entre l'OMM i Espanya.

2. Aquest Acord s'aplica provisionalment des del moment en què el signin les dues parts.

3. El present Acord entra en vigor l'endemà de la data de recepció de l'última notificació d'una de les parts a l'altra en què l'informin sobre el compliment dels respectius requisits legals de procediment en relació amb els tractats internacionals i es manté en vigor durant el període que abasti la Conferència i, si és necessari, durant el lapse necessari per dirimir les qüestions relacionades amb qualsevol de les seves disposicions.

Signat el dia 26 del mes de febrer de 2007, a Ginebra, en dos exemplars, en anglès i en espanyol; les dues versions són igualment autèntiques.

Pel Regne d'Espanya,

Per l'Organització
Meteorològica Mundial

Juan Antonio March Pujol,

Michel Jarraud,

Representant permanent d'Espanya
davant l'Oficina de les Nacions Unides
i els organismes internacionals
amb seu a Ginebra

Secretari general

El present Acord s'aplica provisionalment a partir del 26 de febrer de 2007, data de la signatura, d'acord amb el que estableix l'article XII.2.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 5 de març de 2007.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI DE L'INTERIOR

6237 *REIAL DECRET 393/2007, de 23 de març, pel qual s'aprova la Norma bàsica d'autoprotecció dels centres, establiments i dependències dedicats a activitats que puguin donar origen a situacions d'emergència.* («BOE» 72, de 24-3-2007.)

L'obligació dels poders públics de garantir el dret a la vida i a la integritat física, atès que és el més important de tots els drets fonamentals, inclòs a l'article 15 de la Constitució espanyola, no només s'ha de plantejar de manera que els ciutadans assoleixin la protecció a través de les administracions públiques, sinó que s'ha de procurar l'adopció de mesures destinades a prevenir i controlar riscos en l'origen, així com a l'actuació inicial en les situacions d'emergència que es puguin presentar.

La Llei 2/1985 de 21 de gener, sobre protecció civil, preveu els aspectes relatius a l'autoprotecció, i els seus articles 5 i 6 determinen l'obligació del Govern d'establir un catàleg de les activitats de qualsevol mena que puguin donar origen a una situació d'emergència i l'obligació dels titulars dels centres, establiments i dependències o medis anàlegs on es duguin a terme aquestes activitats, de disposar d'un sistema d'autoprotecció, dotat amb els seus propis recursos, per a accions de prevenció de riscos, alarma, evacuació i auxili. Així mateix, l'article 6 també determina que el Govern, a proposta del Ministeri de l'Interior, amb l'informe previ de la Comissió Nacional de Protecció Civil, ha d'establir les directrius bàsiques per regular l'autoprotecció.

Les diferents administracions públiques han desenvolupat normes legals, reglamentàries i tècniques en matèria de prevenció i control de riscos que constitueixen una bona base per dur a terme accions preventives i, en conseqüència, l'autoprotecció.

Entre aquestes normes cal destacar la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, l'objecte de la qual és promoure la seguretat i salut dels treballadors mitjançant l'aplicació de mesures i l'exercici de les activitats necessàries per prevenir riscos derivats del treball.

És evident que la protecció dels treballadors d'una determinada dependència o establiment, especialment pel que fa a riscos catastròfics, la major part de les vega-

des implica protegir simultàniament altres persones presents en l'establiment, i d'aquesta manera, en aquests casos, s'atén simultàniament la seguretat dels treballadors i la del públic en general. Altres vegades, tanmateix, l'àmbit de protecció que abasta la Llei 31/1995, de 8 de novembre, no és coincident amb el que ha de correspondre a l'autoprotecció a què es refereix la Llei 2/1985, de 21 de gener. Així, per exemple, determinats riscos, els estrictament laborals, ho són només per als treballadors d'un determinat establiment, sense afectar la resta de les persones que hi són presents. En canvi, altres riscos derivats de l'exercici d'una determinada activitat ho són fonamentalment per a un col·lectiu de ciutadans, a vegades enormement extens, que per diferents raons hi estan exposats. En certs casos, la generació del risc pot no derivar-se fins i tot d'una activitat econòmica o vinculada a una activitat pròpiament laboral.

En conseqüència, l'activitat protectora de la seguretat i la salut, derivada de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, tenint un camp comú amb l'autoprotecció a què es refereix la Llei 2/1985, de 21 de gener, no cobreix els requeriments de prevenció o reducció de riscos per a la població de què s'encarrega aquesta última.

D'altra banda, cal esmentar en l'àmbit estatal el Reial decret 2816/1982, de 27 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament general de policia d'espectacles públics i activitats recreatives; el Reial decret 314/2006, de 17 de març, pel qual s'aprova el Codi tècnic de l'edificació; el Reial decret 2267/2004, de 3 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de seguretat contra incendis en els establiments industrials, o l'Ordre de 13 de novembre de 1984, sobre evacuació de centres docents d'educació general bàsica, batxillerat i formació professional.

En diversos àmbits de les comunitats autònomes i de les entitats locals també hi ha experiència en l'aplicació no vinculant de l'Ordre de 29 de novembre de 1984, per la qual s'aprova el Manual d'autoprotecció per al desenvolupament del pla d'emergència contra incendis i d'evacuació de locals i edificis, i les comunitats autònomes han promulgat normes i reglaments en matèries com ara espectacles públics o prevenció d'incendis, que, juntament amb les ordenances municipals, han augmentat el cos normatiu de l'autoprotecció.

Així mateix, l'autoprotecció ha estat abordada en les directrius bàsiques de planificació de protecció civil i en els plans especials davant riscos específics.

Aquest Reial decret desplega els preceptes relatius a l'autoprotecció, que conté la Llei 2/1985, de 21 de gener, i dona compliment al que estableix la secció IV del capítol I del Reial decret 2816/1982, de 27 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament general de policia d'espectacles públics i activitats recreatives, abans esmentat. Constitueix el marc legal que garanteix per a tots els ciutadans uns nivells adequats de seguretat, eficàcia i coordinació administrativa en matèria de prevenció i control de riscos. També respecta les competències pròpies de les comunitats autònomes i entitats locals en la matèria i l'existència d'una determinada normativa bàsica sectorial que imposa obligacions d'autoprotecció davant de riscos específics. Així, les disposicions d'aquest Reial decret tenen caràcter supletori per a les activitats amb reglamentació sectorial específica.

La Norma bàsica d'autoprotecció defineix i desplega l'autoprotecció i n'estableix els mecanismes de control per part de les administracions públiques. Preveu una gradació de les obligacions de l'autoprotecció i respecta la normativa sectorial específica de les activitats que, atesa la seva potencial perillositat, importància i possibles efectes perjudicials sobre la població, el medi ambient i els béns, han de tenir un tractament singular.

La Norma bàsica d'autoprotecció estableix l'obligació d'elaborar, implantar materialment i mantenir operatius els plans d'autoprotecció i determina el contingut mínim

que han d'incorporar aquests plans en les activitats, centres, establiments, espais, instal·lacions i dependències que, potencialment, poden generar situacions d'emergència o resultar-ne afectades. No només incideix en les actuacions davant aquestes situacions, sinó que també incideix, i amb caràcter previ, en l'anàlisi i avaluació dels riscos, en l'adopció de mesures preventives i de control dels riscos, així com en la integració de les actuacions en emergència, en els corresponents plans d'emergència de protecció civil.

Atesa la complexitat de la matèria i la seva possible incidència sobre la seguretat de les persones, es fa necessari portar a terme l'estudi i seguiment permanent de les normes en matèria d'autoprotecció, així com de les relacions intersectorials que aquesta normativa comporta, amb vista a la vigència i actualització de la mateixa Norma bàsica d'autoprotecció.

En el procés de tramitació del present Reial decret hi ha participat la Comissió Nacional de Protecció Civil, mitjançant l'emissió del seu informe preceptiu, de conformitat amb el que preveu l'article 17 de la Llei 2/1985, de 21 de gener.

En virtut d'això, a proposta del ministre de l'Interior, amb l'informe favorable del Ministeri d'Economia i Hisenda, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de març de 2007,

DISPOSO:

Article 1. Aprovació de la Norma bàsica d'autoprotecció dels centres, establiments i dependències dedicats a activitats que puguin donar origen a situacions d'emergència.

S'aprova la Norma bàsica d'autoprotecció dels centres, establiments i dependències dedicats a activitats que puguin donar origen a situacions d'emergència (d'ara endavant Norma bàsica d'autoprotecció), el text de la qual s'insereix a continuació d'aquest Reial decret.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

1. Les disposicions d'aquest Reial decret s'apliquen a totes les activitats incloses a l'annex I de la Norma bàsica d'autoprotecció, i s'apliquen amb caràcter supletori en el cas de les activitats amb reglamentació sectorial específica, que preveu el punt 1 de l'annex esmentat.

2. No obstant això, les administracions públiques competents poden exigir l'elaboració i implantació de plans d'autoprotecció als titulars d'activitats no incloses a l'annex i quan presentin un especial risc o vulnerabilitat.

3. Estan exempts del control administratiu i del registre els centres, establiments o instal·lacions dependents del Ministeri de Defensa, d'institucions penitenciàries, de les Forces i Cossos de Seguretat, i Resguard Duaner, així com els dels òrgans judicials.

4. Quan les instal·lacions o activitats a les quals es refereix aquesta Norma bàsica disposin d'una reglamentació específica pròpia que en reguli el règim d'autoritzacions, els processos de control administratiu i tècnic dels seus plans d'emergència interior han de respondre al que disposa la reglamentació específica esmentada.

Article 3. Caràcter de norma mínima.

1. Les obligacions d'autoprotecció que estableix el present Reial decret s'han d'exigir com a norma mínima o supletòria, de conformitat amb el que estableix l'article 2.1.

2. Els plans d'autoprotecció que preveu aquesta norma i els altres instruments de prevenció i autoprotec-

ció imposats per una altra normativa aplicable es poden fusionar en un document únic quan aquesta unió permeti evitar duplicacions innecessàries de la informació i la repetició de les tasques dutes a terme pel titular o l'autoritat competent, sempre que es compleixin tots els requisits essencials de la present norma i de les altres aplicables d'acord amb l'article 2.1.

Article 4. *Elaboració dels plans d'autoprotecció.*

1. L'elaboració dels plans d'autoprotecció que preveu la Norma bàsica d'autoprotecció s'ha de subjectar a les condicions següents:

a) La seva elaboració, implantació, manteniment i revisió és responsabilitat del titular de l'activitat.

b) El pla d'autoprotecció l'ha d'elaborar un tècnic competent capacit per dictaminar sobre els aspectes relacionats amb l'autoprotecció davant els riscos als quals estigui subjecta l'activitat.

c) En el cas d'activitats temporals dutes a terme en centres, establiments, instal·lacions i/o dependències que disposin d'una autorització per a una activitat diferent de la que es pretén dur a terme i inclosa a l'annex I, l'organitzador de l'activitat temporal està obligat a elaborar i implantar, amb caràcter previ a l'inici de la nova activitat, un pla d'autoprotecció complementari.

d) Els centres, establiments, espais, instal·lacions i dependències que hagin de disposar d'un pla d'autoprotecció han d'integrar en el seu pla els plans de les diferents activitats que s'hi trobin físicament, així com preveure-hi la resta d'activitats no incloses en la Norma bàsica d'autoprotecció.

e) En els centres, establiments, espais, instal·lacions i dependències de l'apartat anterior es pot admetre un pla d'autoprotecció, integral únic, sempre que es prevegin tots els riscos particulars de cadascuna de les activitats que continguin.

f) Els titulars de les diferents activitats, en règim d'arrendament, concessió o contracta, que es trobin físicament en els centres, establiments, espais, instal·lacions i dependències que hagin de disposar d'un pla d'autoprotecció, d'acord amb el que estableix l'annex I, han d'elaborar, implantar i integrar els seus plans, amb els seus propis mitjans i recursos.

2. El pla d'autoprotecció ha d'acompanyar la resta de documents necessaris per atorgar la llicència, permís o autorització necessària perquè comenci l'activitat.

3. En tot moment, les administracions públiques competents poden requerir del titular de l'activitat correccions, modificacions o actualitzacions dels plans d'autoprotecció elaborats en cas de variació de les circumstàncies que en van determinar l'adopció o per adequar-los a la normativa vigent sobre autoprotecció i al que disposen els plans de protecció civil.

Article 5. *Registre dels plans d'autoprotecció.*

1. Les dades dels plans d'autoprotecció rellevants per a la protecció civil s'han d'inscriure en un registre administratiu, que ha d'incloure com a mínim les dades que figuren a l'annex IV de la Norma bàsica d'autoprotecció.

Amb aquesta finalitat, els titulars de les activitats han de remetre a l'òrgan encarregat del dit registre les dades esmentades i les seves modificacions.

2. L'òrgan encarregat del registre, així com els procediments de control administratiu i registre dels plans d'autoprotecció dels centres, establiments, espais, instal·lacions i dependències on s'exerceixen les activitats que figuren a l'annex I de la Norma bàsica d'autoprotecció, l'han de determinar les comunitats autònomes competents o l'òrgan competent establert en el cas d'activitats amb reglamentació sectorial específica.

Article 6. *Funcions de la Comissió Nacional de Protecció Civil en Matèria d'Autoprotecció.*

La Comissió Nacional de Protecció Civil, d'acord amb les funcions que li atribueix la Llei 2/1985, de 21 de gener, sobre protecció civil, té les següents funcions relacionades amb l'autoprotecció:

a) Proposar les revisions i actualitzacions necessàries de la Norma bàsica d'autoprotecció.

b) Proposar les modificacions que escaiguin a les disposicions normatives relacionades amb l'autoprotecció.

c) Proposar criteris tècnics per a la correcta interpretació i aplicació de la Norma bàsica d'autoprotecció.

d) Informar preceptivament els projectes de normes d'autoprotecció que afectin la seguretat de persones i béns.

e) Elaborar criteris, estudis i propostes en l'àmbit de l'autoprotecció.

Article 7. *Promoció i foment de l'autoprotecció.*

1. Les diferents administracions públiques, en el marc de les seves competències, han de promoure de manera coordinada l'autoprotecció, i establir els mitjans i recursos necessaris mitjançant el desenvolupament d'actuacions orientades a informar i sensibilitzar els ciutadans, empreses i institucions en matèria de prevenció i control de riscos, així com en matèria de preparació i resposta en situacions d'emergència.

2. La Direcció General de Protecció Civil i Emergències ha d'establir un fons de documentació especialitzada en matèria d'autoprotecció per contribuir a desenvolupar-la i a promoure-la.

Article 8. *Vigilància i inspecció per les administracions públiques.*

Les administracions públiques, en l'àmbit de l'autoprotecció, exerceixen funcions de vigilància, inspecció i control, d'acord amb el següent:

a) Els òrgans competents per atorgar una llicència o permís per a l'explotació o inici d'una activitat que correspongui han de vetllar pel compliment de les exigències que conté la Norma bàsica d'autoprotecció.

b) Els òrgans competents en matèria de protecció civil de les administracions públiques estan facultats per adoptar les mesures d'inspecció i control necessàries per garantir el compliment de la Norma bàsica d'autoprotecció.

Article 9. *Règim sancionador.*

L'incompliment de les obligacions d'autoprotecció és sancionable per les administracions públiques competents, d'acord amb la Llei 2/1985, de 21 de gener, les corresponents lleis de protecció civil i emergències de les comunitats autònomes i la resta de l'ordenament jurídic aplicable en matèria d'autoprotecció.

Disposició transitòria única. *Activitats existents.*

Els titulars de les activitats de l'annex I de la Norma bàsica d'autoprotecció que ja tinguin concedida la corresponent llicència d'activitat o permís de funcionament o explotació a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, han de presentar el pla d'autoprotecció elaborat davant l'òrgan de l'Administració Pública competent per autoritzar l'activitat en el termini que la mateixa Administració Pública estableixi.

En els casos en què s'hagin d'establir mesures complementàries i correctores d'autoprotecció, el termini esmentat per implantar-les es pot incrementar, quan ho

autoritzi expressament i de manera degudament justificada l'òrgan de l'Administració Pública competent per autoritzar l'activitat.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogada l'Ordre de 29 de novembre de 1984, per la qual s'aprova el Manual d'autoprotecció per al desenvolupament del pla d'emergència contra incendis i d'evacuació de locals i edificis, així com la secció IV del capítol I del títol primer del Reglament general de policia d'espectacles públics i activitats recreatives, aprovat pel Reial decret 2816/1982, de 28 d'agost.

Disposició final primera. *Facultats d'aplicació i desplegament.*

El ministre de l'Interior, amb l'informe previ de la Comissió Nacional de Protecció Civil, ha de dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament del present Reial decret.

Disposició final segona. *Atribucions de les comunitats autònomes.*

Les comunitats autònomes i les entitats locals poden dictar, dins de l'àmbit de les seves competències i en desplegament del que disposa amb caràcter mínim aquesta Norma bàsica d'autoprotecció, les disposicions necessàries per establir els seus propis catàlegs d'activitats susceptibles de generar riscos col·lectius o de resultar afectades per riscos col·lectius, així com les obligacions d'autoprotecció que es prevegin per a cada cas. En particular, poden estendre les obligacions d'autoprotecció a activitats, centres, establiments, espais, instal·lacions o dependències en què es duguin a terme activitats no incloses a l'annex I de la Norma bàsica d'autoprotecció, així com desenvolupar els procediments de control i inspecció dels plans d'autoprotecció.

Disposició final tercera. *Salvaguarda del compliment de la normativa sobre prevenció de riscos laborals.*

El que disposa el present Reial decret s'entén sense perjudici del que estableixen la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, i la normativa que la desplega.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de març de 2007.

JUAN CARLOS R.

El ministre de l'Interior
ALFREDO PÉREZ RUBALCABA

NORMA Bàsica d'AUTOPROTECCIÓ DELS CENTRES, ESTABLIMENTS I DEPENDÈNCIES DEDICATS A ACTIVITATS QUE PUGUIN DONAR ORIGEN A SITUACIONS D'EMERGÈNCIA

1. Disposicions generals

1.1 Objecte de la Norma bàsica d'autoprotecció dels centres, establiments i dependències dedicats a activitats que puguin donar origen a situacions d'emergència.—La present Norma bàsica té com a objecte establir els criteris essencials, de caràcter mínim, per a la regulació de

l'autoprotecció, per a la definició de les activitats a les quals obliga, i per a l'elaboració, implantació material efectiva i manteniment de l'eficàcia del Pla d'Autoprotecció, d'ara endavant pla d'autoprotecció.

1.2 Concepte d'autoprotecció.—S'entén per autoprotecció el sistema d'accions i mesures adreçades a prevenir i controlar els riscos sobre les persones i els béns, a donar resposta adequada a les possibles situacions d'emergència i a garantir la integració d'aquestes actuacions amb el sistema públic de protecció civil.

Aquestes accions i mesures les han d'adoptar els titulars de les activitats, públiques o privades, amb els seus propis mitjans i recursos, dins del seu àmbit de competència.

1.3 Funcions de les administracions públiques
Atenent les competències que el present Reial decret atribueix a les administracions públiques, es consideren els òrgans competents següents:

1. La Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior, per:

a) Mantenir una relació permanent amb els òrgans competents en matèria de protecció civil de les comunitats autònomes, a tots els efectes que preveu el present Reial decret.

b) Realitzar la informació prèvia de tots els plans d'autoprotecció que hagi d'efectuar qualsevol titular, quan l'òrgan competent per atorgar una llicència o permís per a l'explotació o inici d'una activitat pertanyi a l'Administració General de l'Estat, i establir el registre corresponent per aquests plans.

c) Fomentar la creació de fòrums de debat i la realització d'activitats de formació en matèria d'autoprotecció.

d) Constituir-se com a punt de contacte i autoritat competent en tot el que fa referència a autoprotecció en relació amb la Unió Europea i altres organismes internacionals.

2. Els òrgans de les administracions públiques competents per atorgar una llicència o permís per a l'explotació o inici d'una activitat, per:

a) Rebre la documentació corresponent als plans d'autoprotecció.

b) Requerir totes les dades que consideri oportunes en l'exercici de les seves competències.

c) Obligar els titulars de les activitats ubicades en una mateixa edificació o recintes contigus que presentin i/o implantin un pla conjunt d'autoprotecció, quan la valoració de les circumstàncies concurrents i la protecció de béns i persones ho recomani, i donar-los un termini raonable per portar-lo a terme.

d) Vetllar pel compliment de les obligacions imposades en matèria d'autoprotecció, i exercir la inspecció i control de l'autoprotecció.

e) Comunicar als òrgans competents en matèria de protecció civil les circumstàncies i informacions que siguin del seu interès a matèria d'autoprotecció.

3. Els òrgans competents en matèria de protecció civil en l'àmbit local, autonòmic o estatal, segons correspongui, sense perjudici de les competències atribuïdes als òrgans a què es refereix l'apartat anterior, estan facultats, per:

a) Exigir la presentació i/o la implantació material i efectiva del pla d'autoprotecció als titulars de les activitats que figuren a l'annex I, així com inspeccionar el compliment de la Norma bàsica d'autoprotecció en els termes que preveu la normativa vigent.

b) Instar els òrgans de les administracions públiques competents en la concessió de llicències o permisos d'explotació o inici d'activitats perquè exerceixin les atribucions que figuren al paràgraf d) de l'apartat anterior.

c) Exercir l'atribució que conté el paràgraf d) de l'apartat anterior, pel seu compte, quan els òrgans de les administracions públiques competents en la concessió de llicències o permisos d'explotació o inici d'activitats desatenguin el requeriment formulat.

d) Establir i mantenir els corresponents registres i arxius de caràcter públic dels plans d'autoprotecció, d'acord amb la normativa aplicable.

e) Obligar els titulars de les activitats que considerin perilloses, per si mateixes o perquè estan en entorns de risc, encara que l'activitat no figuri a l'annex I, perquè elaborin i implantin un pla d'autoprotecció, i donar-los un termini raonable per portar-lo a terme.

f) Promoure la col·laboració entre les empreses o entitats les activitats de les quals presentin riscos especials, amb la finalitat d'incrementar el nivell d'autoprotecció en les seves instal·lacions i en la zona al voltant de les instal·lacions.

g) Exercir la potestat sancionadora d'acord amb el que prevegin les lleis aplicables.

1.4 Obligacions dels titulars de les activitats.—Les obligacions dels titulars de les activitats que figuren a l'annex I són les següents:

a) Elaborar el pla d'autoprotecció corresponent a la seva activitat, d'acord amb el contingut mínim que defineix l'annex II i els criteris que estableix l'apartat 3.3. d'aquesta Norma.

b) Presentar el pla d'autoprotecció a l'òrgan de l'Administració Pública competent per atorgar la llicència o permís determinant per a l'explotació o inici de l'activitat.

c) Dur a terme les actuacions per a la implantació i el manteniment de l'eficàcia del pla d'autoprotecció, d'acord amb el contingut que defineix l'annex II i els criteris que estableix aquesta Norma bàsica d'autoprotecció.

d) Remetre al registre corresponent les dades que preveu l'annex IV d'aquesta Norma bàsica d'autoprotecció.

e) Informar el personal al seu servei dels continguts del pla d'autoprotecció i formar-lo en aquests continguts.

f) Facilitar la informació necessària per possibilitar, si s'escau, la integració del pla d'autoprotecció en altres plans d'autoprotecció d'àmbit superior i en els plans de protecció civil.

g) Informar l'òrgan que atorga la llicència o permís determinant per a l'explotació o inici de l'activitat quant a qualsevol modificació o canvi substancial en l'activitat o en les instal·lacions, en els aspectes que afectin l'autoprotecció.

h) Col·laborar amb les autoritats competents de les administracions públiques, en el marc de les normes de protecció civil que li siguin aplicables.

i) Informar amb l'antelació suficient els òrgans competents en matèria de protecció civil de les administracions públiques de la realització dels simulacres que preveu el pla d'autoprotecció.

1.5 Obligacions del personal de les activitats.—El personal al servei de les activitats que figuren a l'annex I té l'obligació de participar, en la mesura de les seves capacitats, en el pla d'autoprotecció i assumir les funcions que els siguin assignades en el pla.

1.6 Definicions.—A l'annex III es defineixen els conceptes i termes fonamentals que es fan servir en la present Norma bàsica d'autoprotecció.

2. Abast

La present Norma bàsica d'autoprotecció és aplicable a totes les activitats, centres, establiments, espais, instal·lacions i dependències que recull l'annex I que puguin resultar afectades per situacions d'emergència.

(.)

Els requisits essencials que recull la present Norma bàsica d'autoprotecció els han de complir obligatòriament, d'acord amb el que estableix l'article 2.1 d'aquest Reial decret, les activitats, centres, establiments, espais, instal·lacions o dependències abans esmentats.

Les comunitats autònomes i les entitats locals poden establir, en l'àmbit de les seves competències, valors llinars més restrictius dels que estableix l'annex I, atenent algun o diversos dels criteris següents:

Aforament i ocupació.

Vulnerabilitat.

Càrrega de foc.

Quantitat de substàncies perilloses.

Condicions físiques d'accessibilitat dels serveis de rescat i salvament.

Temps de resposta dels serveis de rescat i salvament.

Possibilitat d'efecte dominó i danys a l'exterior.

Condicions de l'entorn.

Altres condicions que puguin contribuir al risc.

3. Pla d'autoprotecció

3.1 Concepte i objecte.—El pla d'autoprotecció és el document que estableix el marc orgànic i funcional previst per a un centre, establiment, espai, instal·lació o dependència per prevenir i controlar els riscos sobre les persones i els béns i donar resposta adequada a les possibles situacions d'emergència, a la zona sota responsabilitat del titular de l'activitat, i garantir la integració d'aquestes actuacions amb el sistema públic de protecció civil.

El pla d'autoprotecció aborda la identificació i avaluació dels riscos, les accions i mesures necessàries per a la prevenció i control de riscos, així com les mesures de protecció i altres actuacions que s'han d'adoptar en cas d'emergència.

3.2 Contingut.—El pla d'autoprotecció s'ha de recollir en un document únic l'estructura i el contingut mínim del qual recull l'annex II.

Aquest document o altres documents de naturalesa anàloga que hagin de realitzar els titulars en virtut de la normativa sectorial aplicable es poden fusionar en un document únic a aquests efectes, quan la unió permeti evitar duplicacions innecessàries de la informació i la repetició de les tasques dutes a terme pel titular o l'autoritat competent, sempre que es compleixin tots els requisits essencials de la present Norma.

El titular de l'establiment que ja tingui elaborat un instrument de prevenció i autoprotecció sobre la base d'una altra normativa hi ha d'afegir la part de l'annex II que no estigui prevista en aquest instrument.

El document del pla d'autoprotecció ha d'incloure tots els procediments i protocols necessaris per reflectir les actuacions preventives i de resposta a l'emergència.

3.3 Criteris per elaborar el pla d'autoprotecció.—Els criteris mínims que s'han d'observar en l'elaboració del pla d'autoprotecció són els següents:

1. El pla d'autoprotecció ha d'estar redactat i signat per un tècnic competent capacitat per dictaminar sobre els aspectes relacionats amb l'autoprotecció davant els riscos als quals estigui subjecta l'activitat, i subscript igualment pel titular de l'activitat, si és una persona física, o per una persona que el representi, si és una persona jurídica.

2. El titular de l'activitat ha de designar una persona responsable únic per a la gestió de les actuacions adreçades a la prevenció i el control de riscos.

3. Els procediments preventius i de control de riscos que s'hi estableixin han de tenir en compte, almenys, els aspectes següents:

a) Precaucions, actituds i codis de bones pràctiques que s'han d'adoptar per evitar les causes que puguin originar accidents o successos greus.

b) Permisos especials de treball per dur a terme operacions o tasques que generin riscos.

c) Comunicació d'anomalies o incidències al titular de l'activitat.

d) Programa de les operacions preventives o de manteniment de les instal·lacions, equips, sistemes i altres elements de risc, definits al capítol 5 de l'annex II, que en garanteixin el control.

e) Programa de manteniment de les instal·lacions, equips, sistemes i elements necessaris per a la protecció i seguretat, definits al capítol 5 de l'annex II, que en garanteixi l'operativitat.

4. S'ha d'establir una estructura organitzativa i jerarquitzada, dins de l'organització i personal existent, i fixar les funcions i responsabilitats de tots els seus membres en situacions d'emergència.

5. El titular de l'activitat ha de designar una persona responsable únic, amb autoritat i capacitat de gestió, que ha de ser el director del pla d'actuació en emergències, d'acord amb el que estableix l'annex II.

6. El director del pla d'actuació en emergències és responsable d'activar aquest pla d'acord amb el que s'hi estableix, declarar la corresponent situació d'emergència, fer-ne la notificació a les autoritats competents de Protecció Civil, informar-ne el personal i adoptar les accions immediates per reduir les conseqüències de l'accident o succés.

7. El pla d'actuació en emergències ha de detallar els possibles accidents o successos que puguin donar lloc a una emergència i els ha de relacionar amb les corresponents situacions d'emergència que s'hi estableixen, així com els procediments d'actuació que s'han d'aplicar en cada cas.

8. Els procediments d'actuació en emergència han de garantir almenys:

La detecció i alerta.

L'alarma.

La intervenció coordinada.

El refugi, evacuació i auxili.

La informació en emergència a totes les persones que puguin estar exposades al risc.

La sol·licitud i recepció d'ajuda externa dels serveis d'emergència.

3.4 Coordinació i actuació operativa.—Els òrgans competents en matèria de protecció civil han de vetllar perquè els plans d'autoprotecció tinguin la capacitat operativa adequada, en els diferents supòsits de risc que es puguin presentar, i perquè quedi assegurada la necessària coordinació entre aquests plans i els de protecció civil que siguin aplicables, així com la unitat de comandament externa, en els casos que ho requereixin.

Amb aquesta finalitat, els òrgans esmentats han d'establir els protocols que garanteixin, d'una banda, la comunicació immediata dels incidents que es produeixin i tinguin o puguin tenir repercussions sobre l'autoprotecció i, d'una altra, la mobilització dels serveis d'emergència que, si s'escau, hagin d'actuar. Així mateix, han d'establir els procediments de coordinació d'aquests serveis d'emergència amb els propis del pla d'autoprotecció i els requisits organitzatius que permetin que les autoritats competents en matèria de protecció civil n'exerceixin el comandament.

3.5 Criteris per implantar el pla d'autoprotecció.—La implantació del pla d'autoprotecció ha de comprendre almenys la formació i capacitat del personal, l'establiment de mecanismes d'informació al públic i la provisió dels mitjans i recursos necessària per a l'aplicabilitat del pla.

Amb aquesta finalitat, el pla d'autoprotecció ha d'atendre els criteris següents:

Informació prèvia. S'han d'establir mecanismes d'informació dels riscos de l'activitat per al personal i el públic, així com del pla d'autoprotecció per al personal de l'activitat.

Formació teòrica i pràctica del personal assignat al pla d'autoprotecció, i establiment d'un programa d'activitats formatives adequat.

Definició, provisió i gestió dels mitjans i recursos econòmics necessaris.

S'ha d'emetre una certificació de la implantació esmentada amb la forma i el contingut que estableixin els òrgans competents de les administracions públiques.

3.6 Criteris per al manteniment de l'eficàcia del pla d'autoprotecció:

1. Les activitats de manteniment de l'eficàcia del pla d'autoprotecció han de formar part d'un procés de preparació continu, successiu i iteratiu que incorporin l'experiència adquirida i permetin assolir i mantenir un nivell adequat d'operativitat i eficàcia.

2. S'ha d'establir un programa adequat d'activitats formatives periòdiques per assegurar el manteniment de la formació teòrica i pràctica del personal assignat al pla d'autoprotecció, i determinar sistemes o maneres de comprovar que s'han adquirit aquests coneixements.

3. S'ha de preveure un programa de manteniment dels mitjans i recursos materials i econòmics necessaris.

4. Per avaluar els plans d'autoprotecció i assegurar l'eficàcia i operativitat dels plans d'actuació en emergències, s'han de dur a terme simulacres d'emergència, amb la periodicitat mínima que fixi el mateix pla, i en tot cas, almenys un cop l'any, i avaluar-ne els resultats.

5. La realització de simulacres té com a objectius verificar i comprovar:

L'eficàcia de l'organització de resposta davant una emergència.

La capacitat del personal adscrit a l'organització de resposta.

L'entrenament de tot el personal de l'activitat en la resposta davant d'una emergència.

La suficiència i idoneïtat dels mitjans i recursos assignats.

L'adequació dels procediments d'actuació.

6. Els simulacres impliquen l'activació total o parcial de les accions que conté el pla d'actuació en emergències.

7. L'empresa ha de conservar, a disposició de les administracions públiques, informació sobre les activitats de manteniment de l'eficàcia del pla, així com dels informes d'avaluació realitzats degudament signats pel responsable del pla.

3.7 Vigència del pla d'autoprotecció i criteris per actualitzar-lo i revisar-lo.—El pla d'autoprotecció té vigència indeterminada; s'ha de mantenir adequadament actualitzat, i s'ha de revisar almenys amb una periodicitat no superior a tres anys.

ANNEX I

Catàleg d'activitats

1. Activitats amb reglamentació sectorial específica

a) Activitats industrials, d'emmagatzematge i d'investigació:

Establiments en què intervenen substàncies perilloses: aquells en què són presents substàncies perilloses en quantitats iguals o superiors a les que especifica la columna 2 de les parts 1 i 2 de l'annex 1 del Reial decret

1254/1999, de 16 de juliol, i el Reial decret 948/2005 de 29 de juliol, que el modifica, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervenen substàncies perilloses.

Les activitats d'emmagatzematge de productes químics acollides a les instruccions tècniques complementàries següents i en les quantitats que s'esmenten:

- ITC APQ-1, de més de 200 m³ de capacitat.
- ITC APQ-2, de més d'1 t de capacitat.
- ITC APQ-3, de més de 4 t de capacitat.
- ITC APQ-4, de més de 3 t de capacitat.
- ITC APQ-5, de categoria 4 o 5.
- ITC APQ-6, de més de 500 m³ de capacitat.
- ITC APQ-7, de més de 200 m³ de capacitat
- ITC APQ-8, de més de 200 t de capacitat.

Establiments en què intervenen explosius: els que regula l'Ordre/PRE/252/2006, de 6 de febrer, per la qual s'actualitza la Instrucció tècnica complementària núm. 10, sobre prevenció d'accidents greus del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer.

Activitats de gestió de residus perillosos: les activitats de recollida, emmagatzematge, valorització o eliminació de residus perillosos, d'acord amb el que estableix la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus.

Explotacions i indústries relacionades amb la mineria: les que regulen el Reial decret 863/1985, de 2 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera, i les seves instruccions tècniques complementàries.

Instal·lacions d'utilització confinada d'organismes modificats genèticament: les classificades com a activitats de risc alt (tipus 4) al Reial decret 178/2004, de 30 de gener, pel qual s'aprova el Reglament general per al desplegament i l'execució de la Llei 9/2003, de 25 d'abril, per la qual s'estableix el règim jurídic de la utilització confinada, alliberament voluntari i comercialització d'organismes modificats genèticament.

Instal·lacions per a l'obtenció, transformació, tractament, emmagatzematge i distribució de substàncies o matèries biològiques perilloses: les instal·lacions que continguin agents biològics del grup 4, determinats al Reial decret 664/1997, de 12 de maig, sobre la protecció dels treballadors contra els riscos relacionats amb l'exposició a agents biològics durant la feina.

b) Activitats d'infraestructures de transport:

Túnels: Reial decret 635/2006, de 26 de maig, sobre requisits mínims de seguretat en els túnels de carreteres de l'Estat.

Ports comercials: els ports d'interès general amb ús comercial i els seus usos complementaris o auxiliars definits a la Llei 48/2003, de 26 de novembre, de règim econòmic i de prestació de serveis dels ports d'interès general.

Aeroports, aeròdroms i altres instal·lacions aeroportuàries: els que regulen la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aeroportuària, i la normativa internacional (normes i recomanacions de l'Organització de l'Aviació Civil Internacional ñOACI) i nacional de la Direcció General d'Aviació Civil aplicable.

c) Activitats i infraestructures energètiques:

Instal·lacions nuclears i radioactives: les que regula el Reial decret 1836/1999, de 3 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament sobre instal·lacions nuclears i radioactives.

Infraestructures hidràuliques (preses i embassaments): les classificades com a categories A i B a l'Ordre, de 12 de març de 1996, per la qual s'aprova el Reglament tècnic sobre seguretat de preses i embassaments, així com a la Resolució de 31 de gener de 1995, per la qual es

disposa la publicació de l'Acord del Consell de Ministres pel qual s'aprova la Directriu bàsica de planificació de protecció civil davant el risc d'inundacions.

d) Activitats d'espectacles públics i recreatives: llocs, recintes i instal·lacions en què es duguin a terme els esdeveniments que regula la normativa vigent en matèria d'espectacles públics i activitats recreatives, sempre que compleixin les característiques següents:

En espais tancats:

Edificis tancats: amb capacitat o aforament igual o superior a 2.000 persones, o amb una altura d'evacuació igual o superior a 28 m.

Instal·lacions tancades desmuntables o de temporada: amb capacitat o aforament igual o superior a 2.500 persones.

A l'aire lliure: en general, les que tenen una capacitat o aforament igual o superior a 20.000 persones.

e) Altres activitats regulades per normativa sectorial d'autoprotecció: la resta d'activitats dutes a terme en centres, establiments, espais, instal·lacions o dependències o medis anàlegs sobre els quals una normativa sectorial específica estableix obligacions d'autoprotecció en els termes que defineix aquesta Norma bàsica d'autoprotecció.

2. Activitats sense reglamentació sectorial específica

a) Activitats industrials i d'emmagatzematge:

Les que tenen una càrrega de foc ponderada i corregida igual o superior a 3.200 Mcal/m² o 13.600 MJ/m² (risc intrínsec alt 8, d'acord amb la taula 1.3 de l'annex I del Reial decret 2267/2004, de 3 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de seguretat contra incendis en els establiments industrials), o aquelles en les quals estiguin presents substàncies perilloses en quantitats iguals o superiors al 60% de les especificades a la columna 2 de les parts 1 i 2 de l'annex 1 del Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, modificat pel Reial decret 948/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervenen substàncies perilloses.

Instal·lacions frigorífiques amb líquids refrigerants del segon i tercer grup, quan superin les quantitats totals utilitzades en 3 t.

Establiments amb instal·lacions acollides a les ITC IP02, IP03 i IP-04 amb més de 500 m³.

b) Activitats i infraestructures de transport:

Estacions i intercanviadors de transport terrestre: els que tenen una ocupació igual o superior a 1.500 persones. Línies ferroviàries metropolitanes.

Túnels ferroviaris d'una longitud igual o superior a 1.000 m.

Autopistes de peatge.

Àrees d'estacionament per al transport de mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril.

Ports comercials.

c) Activitats i infraestructures energètiques:

Centres o instal·lacions destinats a la producció d'energia elèctrica: els de potència nominal igual o superior a 300 MW.

Instal·lacions de generació i transformació d'energia elèctrica en alta tensió.

d) Activitats sanitàries:

Establiments d'usos sanitaris en els quals es presta atenció mèdica en règim d'hospitalització i/o tractament intensiu o quirúrgic, amb una disponibilitat igual o superior a 200 llits.

Qualsevol altre establiment d'ús sanitari que tingui una altura d'evacuació igual o superior a 28 m, o una ocupació igual o superior a 2.000 persones.

e) Activitats docents:

Establiments d'ús docent especialment destinats a persones discapacitades físiques o psíquiques o a altres persones que no puguin fer una evacuació pels seus propis mitjans.

Qualsevol altre establiment d'ús docent sempre que tingui una altura d'evacuació igual o superior a 28 m, o una ocupació igual o superior a 2.000 persones.

f) Activitats residencials públiques:

Establiments d'ús residencial públic: aquells en els quals es duen a terme activitats de residència o centres de dia destinats a gent gran, discapacitats físics o psíquics, o aquells en els quals habitualment hi hagi ocupants que no puguin fer una evacuació pels seus propis mitjans i que afecti 100 persones o més.

Qualsevol altre establiment d'ús residencial públic sempre que tingui una altura d'evacuació igual o superior a 28 m, o una ocupació igual o superior a 2.000 persones.

g) Altres activitats: la resta d'activitats dutes a terme en centres, establiments, espais, instal·lacions o dependències o medis anàlegs que tinguin alguna de les característiques següents:

Tots els edificis que alberguin activitats comercials, administratives, de prestació de serveis, o de qualsevol altre tipus, sempre que l'altura d'evacuació de l'edifici sigui igual o superior a 28 m, o bé tinguin una ocupació igual o superior a 2.000 persones.

Instal·lacions tancades desmuntables o de temporada amb capacitat igual o superior a 2.500 persones.

Instal·lacions de càmping amb capacitat igual o superior a 2.000 persones.

Totes les activitats dutes a terme a l'aire lliure amb un nombre d'assistents previst igual o superior a 20.000 persones.

ANNEX II

Contingut mínim del pla d'autoprotecció

El document del pla d'autoprotecció s'ha d'estructurar amb el contingut que figura a continuació, tant si fa referència a edificis com a instal·lacions o activitats a les quals siguin aplicables els diferents capítols.

Índex paginat

Capítol 1. Identificació dels titulars i de l'emplaçament de l'activitat.

1.1 Adreça postal de l'emplaçament de l'activitat. Denominació de l'activitat, nom i/o marca. Telèfon i fax.

1.2 Identificació dels titulars de l'activitat. Nom i/o raó social. Adreça postal. Telèfon i fax.

1.3 Nom del director del pla d'autoprotecció i del director o directora del pla d'actuació en emergència, en el cas que siguin diferents. Adreça postal, telèfon i fax.

Capítol 2. Descripció detallada de l'activitat i del medi físic en el qual es du a terme.

2.1 Descripció de cadascuna de les activitats dutes a terme objecte del pla.

2.2 Descripció del centre o establiment, dependències i instal·lacions on es diguin a terme les activitats objecte del pla.

2.3 Classificació i descripció d'usuaris.

2.4 Descripció de l'entorn urbà, industrial o natural en el qual figurin els edificis, instal·lacions i àrees on es du a terme l'activitat.

2.5 Descripció dels accessos. Condicions d'accessibilitat per a l'ajuda externa.

Aquest capítol s'ha de desenvolupar mitjançant documentació escrita i s'hi ha d'adjuntar almenys la documentació gràfica següent:

Plànol de situació, que inclogui l'entorn pròxim urbà, industrial o natural en què figurin els accessos, comunicacions, etc.

Plànols en què es descriguin totes les plantes dels edificis, de les instal·lacions i de les àrees on es fa l'activitat.

Capítol 3. Inventari, anàlisi i avaluació de riscos.

S'han de tenir presents almenys els riscos regulats per normatives sectorials. Aquest capítol ha de comprendre:

3.1 Descripció i localització dels elements, instal·lacions, processos de producció, etc., que puguin donar origen a una situació d'emergència o incidir de manera desfavorable en el seu desenvolupament.

3.2 Identificació, anàlisi i avaluació dels riscos propis de l'activitat i dels riscos externs que la puguin afectar (riscos previstos als plans de protecció civil i activitats de risc pròximes).

3.3 Identificació, quantificació i tipologia de les persones tant afectes com alienes a l'activitat que tinguin accés als edificis, instal·lacions i àrees on es du a terme.

Aquest capítol s'ha de desenvolupar mitjançant documentació escrita i s'hi ha d'adjuntar almenys la documentació gràfica següent:

Plànols d'ubicació per plantes de tots els elements i/o instal·lacions de risc, tant els propis com els de l'entorn.

Capítol 4. Inventari i descripció de les mesures i mitjans d'autoprotecció.

4.1 Inventari i descripció de les mesures i mitjans, humans i materials, de què disposa l'entitat per controlar els riscos detectats, afrontar les situacions d'emergència i facilitar la intervenció dels serveis externs d'emergències.

4.2 Les mesures i els mitjans, humans i materials, disponibles en aplicació de disposicions específiques en matèria de seguretat.

Aquest capítol s'ha de desenvolupar mitjançant documentació escrita i s'hi ha d'adjuntar almenys la documentació gràfica següent:

Plànols d'ubicació dels mitjans d'autoprotecció, d'acord amb la normativa UNE.

Plànols de recorreguts d'evacuació i àrees de confinament, en què es reflecteixi el nombre de persones que s'han d'evacuar o confinar per àrees segons els criteris fixats a la normativa vigent.

Plànols de compartimentació d'àrees o sectors de risc.

Capítol 5. Programa de manteniment d'instal·lacions.

5.1 Descripció del manteniment preventiu de les instal·lacions de risc, que en garanteix el control.

5.2 Descripció del manteniment preventiu de les instal·lacions de protecció, que en garanteix l'operativitat.

5.3 Realització de les inspeccions de seguretat d'acord amb la normativa vigent.

Aquest capítol s'ha de desenvolupar mitjançant documentació escrita i s'hi ha d'adjuntar almenys un quadernet de fulls numerats on quedin reflectides les operacions de manteniment dutes a terme, i de les inspeccions de seguretat, d'acord amb la normativa dels reglaments d'instal·lacions vigents.

Capítol 6. Pla d'actuació davant d'emergències.

S'hi han de definir les accions que s'han de dur a terme per al control inicial de les emergències, i s'hi ha de garantir l'alarma, l'evacuació i l'auxili. Ha de comprendre:

6.1 Identificació i classificació de les emergències:

En funció del tipus de risc.

Segons la gravetat.

En funció de l'ocupació i mitjans humans.

6.2 Procediments d'actuació davant emergències:

a) Detecció i alerta.

b) Mecanismes d'alarma.

b.1) Identificació de la persona que ha de donar els avisos.

b.2) Identificació del Centre de Coordinació d'Atenció d'Emergències de Protecció Civil.

c) Mecanismes de resposta davant de l'emergència.

d) Evacuació i/o confinament.

e) Prestació de les primeres ajudes.

f) Maneres de recepció de les ajudes externes.

6.3 Identificació i funcions de les persones i equips que han de portar a terme els procediments d'actuació en emergències.

6.4 Identificació del responsable de la posada en marxa del pla d'actuació davant d'emergències.

Capítol 7. Integració del pla d'autoprotecció en altres d'àmbit superior.

7.1 Els protocols de notificació de l'emergència

7.2 La coordinació entre la direcció del pla d'autoprotecció i la direcció del pla de protecció civil en què s'integri el pla d'autoprotecció.

7.3 Les formes de col·laboració de l'organització d'autoprotecció amb els plans i les actuacions del sistema públic de protecció civil.

Capítol 8. Implantació del pla d'autoprotecció.

8.1 Identificació del responsable de la implantació del pla.

8.2 Programa de formació i capacitació per al personal amb participació activa en el pla d'autoprotecció.

8.3 Programa de formació i informació a tot el personal sobre el pla d'autoprotecció.

8.4 Programa d'informació general per als usuaris.

8.5 Senyalització i normes per a l'actuació de visitants.

8.6 Programa de dotació i adequació de mitjans materials i recursos.

Capítol 9. Manteniment de l'eficàcia i actualització del pla d'autoprotecció.

9.1 Programa de reciclatge de formació i informació.

9.2 Programa de substitució de mitjans i recursos.

9.3 Programa d'exercicis i simulacres.

9.4 Programa de revisió i actualització de tota la documentació que forma part del pla d'autoprotecció.

9.5 Programa d'auditories i inspeccions.

Annex I. Directori de comunicació.

1. Telèfons del personal d'emergències.

2. Telèfons d'ajuda exterior.

3. Altres formes de comunicació.

Annex II. Formularis per a la gestió d'emergències.

Annex III. Plànols.

ANNEX III

Definicions

Els conceptes i termes fonamentals que es fan servir a la Norma bàsica d'autoprotecció dels centres, establi-

ments i dependències dedicats a activitats que puguin donar origen a situacions d'emergència s'han d'entendre definits d'aquesta manera:

Activitat: conjunt d'operacions o tasques que puguin donar origen a accidents o successos que generin situacions d'emergència.

Aforament: capacitat total de públic en un recinte o edifici destinat a espectacles públics o activitats recreatives.

Alarma: avís o senyal pel qual s'informa les persones perquè segueixin instruccions específiques davant una situació d'emergència.

Alerta: situació declarada amb la finalitat de prendre precaucions específiques a causa de la probable i pròxima ocurrència d'un succés o accident.

Altura d'evacuació: la diferència de cota entre el nivell d'un origen d'evacuació i el de l'espai exterior segur.

Autoprotecció: sistema d'accions i mesures adoptades pels titulars de les activitats, públiques o privades, amb els seus propis mitjans i recursos, dins del seu àmbit de competències, adreçades a prevenir i controlar els riscos sobre les persones i els béns, a donar resposta adequada a les possibles situacions d'emergència i a garantir la integració d'aquestes actuacions en el sistema públic de protecció civil.

Centre, establiment, espai, dependència o instal·lació: la totalitat de la zona, sota control d'un titular, on es dugui a terme una activitat.

Confinament: mesura de protecció de les persones, després d'un accident, que consisteix a romandre dins d'un espai interior protegit i aïllat de l'exterior.

Efecte dominó: la concatenació d'efectes causants de risc que multipliquen les conseqüències, a causa que els fenòmens perillosos poden afectar, a més dels elements vulnerables exteriors, altres recipients, canonades, equips o instal·lacions del mateix establiment o d'altres de pròxims, d'una manera que al seu torn provoquin nous fenòmens perillosos.

Evacuació: acció de trasllat planificat de les persones afectades per una emergència d'un lloc a un altre provisionalment segur.

Intervenció: consisteix en la resposta a l'emergència, per protegir i socórrer les persones i els béns.

Mitjans: conjunt de persones, màquines, equips i sistemes que serveixen per reduir o eliminar riscos i controlar les emergències que es puguin generar.

Ocupació: màxim nombre de persones que pot contenir un edifici, espai, establiment, recinte, instal·lació o dependència en funció de l'activitat o ús que s'hi desenvolupi. El càlcul de l'ocupació es fa atenent les densitats d'ocupació que indica la normativa vigent. No obstant això, si es preveu una ocupació real més gran que la resultant del càlcul esmentat, s'ha de tenir en compte aquesta com a valor de referència. I igualment, si legalment és exigible una ocupació menor a la resultant d'aquell càlcul, s'ha de prendre aquesta com a valor de referència.

Òrgan competent per a l'atorgament d'una llicència o permís per a l'explotació o inici d'una activitat: l'òrgan de l'Administració Pública que, d'acord amb la legislació aplicable a la matèria a què es refereix l'activitat, hagi de concedir el títol per dur-la a terme.

Perill: probabilitat que es produeixi un efecte perjudicial específic en un període de temps determinat o en circumstàncies determinades.

Pla d'autoprotecció: marc orgànic i funcional previst per a una activitat, centre, establiment, espai, instal·lació o dependència per prevenir i controlar els riscos sobre les persones i els béns i donar resposta adequada a les possibles situacions d'emergències, en la zona sota responsabilitat del titular, i garantir la integració d'aquestes actuacions en el sistema públic de protecció civil.

Pla d'actuació en emergències: document pertanyent al pla d'autoprotecció en el qual es preveu l'organització de la resposta davant situacions d'emergències classificades, les mesures de protecció i intervenció que s'han d'adoptar, i els procediments i la seqüència d'actuació per donar resposta a les possibles emergències.

Planificació: és la preparació de les línies d'actuació per fer front a les situacions d'emergència.

Prevenició i control de riscos: és l'estudi i la implantació de les mesures necessàries i convenients per mantenir sota observació, evitar o reduir les situacions de risc potencial i els danys que en puguin derivar. Les accions preventives s'han d'establir abans que es produeixi la incidència, emergència, accident o com a conseqüència de l'experiència adquirida després d'analitzar-los.

Ports comercials: els que per raó de les característiques del seu trànsit compleixen condicions tècniques, de seguretat i de control administratiu perquè s'hi duguin a terme activitats comercials portuàries, entenen per tals les operacions d'estiba, desestiba, càrrega, descàrrega, transbord i emmagatzematge de mercaderies de qualsevol tipus, amb un volum o forma de presentació que justifiquin la utilització de mitjans mecànics o instal·lacions especialitzades.

Recursos: elements naturals o tècnics la funció habitual dels quals no està associada a les tasques d'autoprotecció i que tenen una disponibilitat que fa possible o millora les tasques de prevenició i actuació davant emergències.

Rehabilitació: és la tornada a la normalitat i represa de l'activitat.

Risc: grau de pèrdua o dany esperat sobre les persones i els béns i la seva consegüent alteració de l'activitat socioeconòmica, a causa de l'ocurrència d'un efecte perjudicial específic.

Titular de l'activitat: la persona física o jurídica que exploti o posseeixi el centre, establiment, espai, dependència o instal·lació on es duguin a terme les activitats.

ANNEX IV

Contingut mínim del registre d'establiments regulats per la Norma bàsica d'autoprotecció dels centres, establiments i dependències dedicats a activitats que puguin donar origen a situacions d'emergència

Dades generals:

Nom de l'establiment.

Adreça completa.

Telèfon, fax, correu electrònic.

Nombre d'ocupants (classificació).

Nombre d'empleats (classificació).

Activitat o ús de l'establiment. Activitats o usos que convisquin en la mateixa edificació.

Dades del titular (nom, adreça, telèfon, etc.).

Data de l'última revisió del pla.

Dades estructurals:

Tipus estructura.

Nombre de plantes sobre rasant i sota rasant.

Superfície útil o construïda (per plantes).

Nombre de sortides a l'exterior.

Nombre d'escapes interiors.

Nombre d'escapes exteriors.

Sectorització d'incendis

Informació rellevant sobre l'estructura i/o l'edifici.

Ubicació de les claus de tallament de subministraments energètics (gas, electricitat, gasoil, etc.).

Entorn:

Informació sobre l'entorn (urbà, rural, proximitat a rius, a rutes per les quals transiten vehicles amb mercade-

ries perilloses, a indústries, a zones forestals, edifici aïllat o mitger amb altres activitats. Tipus d'activitats de la zona de l'entorn i els seus titulars.)

Vulnerables existents a l'entorn.

Accessibilitat:

Dades i informació rellevant sobre l'accés.

Característiques dels accessos de vehicles a les façanes de l'establiment.

Nombre de façanes accessibles als bombers.

Focus de perill i vulnerables:

Tipus de risc més significatiu que emana de l'edifici.

Tipus i quantitat de productes perillosos que s'hi emmagatzemen i/o processen.

Vulnerables.

Instal·lacions tècniques de protecció contra incendis.

Disposa de:

Detecció i alarma d'incendis. Data de revisió d'instal·lació.

Polsadors d'alarma d'incendis. Data de revisió d'instal·lació.

Extintors d'incendis. Data de revisió d'instal·lació.

Boques d'incendi equipades. Data de revisió d'instal·lació.

Hidrants. Data de revisió d'instal·lació.

Columna seca. Data de revisió d'instal·lació.

Extinció automàtica d'incendis. Data de revisió d'instal·lació.

Enllumenat d'emergència. Data de revisió d'instal·lació.

Senyalització. Data de revisió d'instal·lació.

Grup electrogen i SAI. Data de revisió d'instal·lació.

Equip de bombament i cisterna o dipòsit d'aigua. Data de revisió d'instal·lació.

Plànols.

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

6238

REIAL DECRET 397/2007, de 23 de març, pel qual es modifiquen el Reial decret 940/2001, de 3 d'agost, pel qual s'estableixen normes reguladores de l'ajuda a la transformació en el sector del lli i del cànem amb destinació a la producció de fibres, i el Reial decret 890/2006, de 21 de juliol, pel qual es regula el règim temporal per a la reestructuració del sector del sucre. («BOE» 72, de 24-3-2007.)

El Reglament (CE) núm. 1673/2000 del Consell, de 27 de juliol de 2000, pel qual s'estableix l'organització comuna de mercats en el sector del lli i el cànem destinats a la producció de fibres, fixa l'ajuda per a la fibra que contingui com a màxim un 7,5 per cent d'impureses i canemuixa. No obstant això, facultava els estats membres per concedir l'ajuda a la producció de fibres quan el contingut d'impureses i canemuixa no superés el 15 per cent per al lli i el 25 per cent per al cànem, per a les campanyes de comercialització 2001/2002 a 2005/2006.